

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

[§.] XI. Dn(sic!) impedimento ex Sponsalibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

colliges, non esse prohibitum etiam tempore illarum feriarum celebrare nuptias absque magna solemnitate, & pompa, ut docet Sanchez li. 7. hic d. 7. n. 12.

1954. Quod tempore sacrarum feriarum prohibeantur nuptiae solennes, constat tum ex c. Capellanus, de Ferijs; c. Non oportet. c. Non licet; c. Nec uxorem, 33. q. 4. & Trident. sess. 24. de matr. c. 10. tum etiam ex consuetudine totius Ecclesiae. Tridentinum sic loquitur: *ab adventu Domini nostri Jesu Christi usque in diem Epiphaniae; & feriâ quartâ Cinerum usque in octavam Paschatis inclusivè, antiquas solemnium nuptiarum prohibitiones diligenter ab omnibus observari, sancta Synodus praecipit*: in alijs verò temporibus nuptias solemniter celebrari permittit: quas Episcopi, ut ea, qua decet, modestia, & honestate fiant, curabunt: sancta enim res est matrimonium, & sanctè tractandum. Hinc *tempus feriatum*, jure veteri fuit tempus ab adventu ad Epiphaniam; à septuagesima ad octavam Paschatis, & à diebus rogationum ad octavam Pentecostes, ut colligitur ex capit: suprâ citatis: jure tamen novo Tridentini jam citati, est solum tempus ab adventu usque ad Epiphaniam; & à feriâ quarta Cinerum ad octavam Paschatis, *inclusivè*.

1955. Quaes. 1. an hoc tempus incipiat à primis vespertis diei praecedentis primam dominicam adventus, & feriam quartam Cinerum? de die Cinerum negativa certa est, cum non incipiat, nisi à media nocte; de dominica autem, cum per se loquendo incipiat à primis vespertis diei praecedentis, de jure dicendum foret, etiam tunc incipere prohibitionem, nisi consuetudo in certis locis aliud habeat; ita Sanchez cit. l. 7. n. 2.

1956. Quaes. 2. quae prohibeantur illo tempore? R. 1. non prohiberi nuptias, sed tantum *solemnitates extrinsecas*, inter quas non venit circumstantia, quod fiat in facie Ecclesiae, seu coram Parocho, & testibus; nam haec sollemnitas nunc est de forma substantiali, ut dictum est in superioribus. Unde cum dicitur, prohiberi etiam, *nuptias inire, c. nec uxorem. 33. q. 4. ibi: nec uxorem ducere*, intelligitur, ut ostendit praxis, *per iraductionem publicam* in domum sponsi, & benedictiones. R. 2. nec prohiberi eo tempore spon-

salia de futuro; cum super hoc nullus juris textus existat; nec iraductionem sponsae sine alijs vanae latitiae signis publicis. Nam haec sola sunt, quae inducunt nimiam mentis evagationem, quam sanctitati illius temporis inopportunam judicavit Ecclesia, & respexit in ijs decretis, nuptias tunc inhibentibus. Nec enim specialiter respexit ad usum conjugij, aut ejus consummationem, ut complures volunt apud Sanchez cit. n. 21. aliàs eo tempore nec liceret conjugalis usus matrimonij. Toti igitur ratio prohibendi fuit nimia mentis evagatio, dedecens sanctitatem illius temporis, quam pariunt *vana, & festiva latitiae signa in publicis plerumque nuptijs adhiberi solita*; ita Sanchez cit. n. 23.

Neque dicas: ergo etiam licite erunt benedictiones nuptiales tempore sacrarum feriarum; haec enim sunt quid matrimonio accessorium, & hoc sequitur suum principale per regulam: *accessorium, de reg. juris in 6. R. N. illatum*: ad prob. dico, eam regulam non procedere, quando pro accessorio est specialis dispositio juris; at pro sollemnitatibus nuptiarum (inter quas communi sensu venit benedictio) adhibendis in his ferijs, est specialis dispositio juris, ut dictum est; ergo.

XI.

De impedimento ex Sponsalibus.

Matrimonium impediri, ac illicitè, non tamen invalidè celebrari, contra priora sponsalia de futuro, constat ex dictis; quia per matrimonium cum alia violatur fides primae sponsae, ad quam observandam sponsi graviter obligati sunt, non tantum obligatione civili sed etiam naturali, & in conscientia, ex dictis à num. 164. Hoc tamen intellige. 1. de sponsalibus non legitime dissolutis, saltem ex parte illius, qui matrimonium contrahit contra priora sponsalia. Si enim ille, qui à prioribus sponsalibus de futuro legitime solutus est, matrimonium contraheret, non ageret contra fidem alteri obligatam. Intellige. 2. de sponsalibus pure initiis. Nam contrahens matrimonium cum alia pendente conditione, sub qua prius de futuro sponsalia celebravit cum alia, peccaret quidem contra obligationem expectandi eventum conditionis; sed non contra

contra obligationem, eam ducendi, utpote adhuc pendentem.

195. *Quaestio est 1. an hoc impedimentum, tantum impediens, nascatur ex sponsalibus de futuro, celebratis quidem invalidè contra priora, sed convalescentibus, prioribus rite dissolutis? R. quod non, nisi secunda contraxerit relata in tempus, quo priora legitime soluta sunt, ut diximus superius. Ratio hujus est, quia quod in principio nullum est, etiam jure naturali, tractu temporis non convalescit; sed sponsalia de futuro contra fidem priorum sponsalium, jure naturali invalida sunt, nisi conferantur in tempus, quo priora legitime soluta sunt; sic enim essent promissio rei illicitae etiam jure naturae; ergo.*

196. *Quaestio est 2. an hoc impedimentum impediens, afficiat adhuc sponsum, in casu, quo contra priora sponsalia inito, sed rursus soluto matrimonio per mortem uxoris, evasit liber? R. probabilius esse, quod sic. Nam priora sponsalia, per matrimonium cum alia initum cum injuria primae sponse, non sunt omnino dissoluta ex parte sponsi, sed fuerunt tantum suspensa, ut diximus à n. 273. consequenter manet primae sponse naturaliter obligatus ad servandam fidem illi datam, sublato impedimento; & obice, quo stante fidem, praestatione facti, redimere non poterat; ergo.*

§. XII.

De impedimento ex voto simplici.

1961. *Quaestio est de voto, in quantum praestat voventi impedimentum tantum impediens matrimonium contrahendum; consequenter hic sub considerationem voti non venit votum solenne. Nam, quando istud matrimonio contrahendo ponit impedimentum, praestat impedimentum dirimens, non impediens tantum, ut dicemus infra n. 1980. & seq. Et ideo in praesenti solum habetur quaestio, quale votum voventi praestet impedimentum, quo stante, valide quidem, sed illicitè contraheret matrimonium?*

1962. *Prima difficultas est de voto ingrediendi Religionem? de hoc est universalis regula, illi non esse licitum contrahere matrimonium, qui, antecedenter ad talem contractum habet obligationem, ad aliquid impossibile cum matrimonio,*

consequenter, talem impediri, ne licitè contrahat matrimonium, quod est habere impedimentum matrimonij tantum impediens: Nam habens obligationem ad aliquid impossibile cum matrimonio, amplectendo matrimonium redderet sibi impossibilem observantiam illius obligationis, quod illicitum est. Ex hoc sequitur. 1. per votum ingrediendi Religionem, subsequens sponsalia de futuro, ex parte voventis impediri matrimonium contrahendum cum alia: nam per tale votum sponsalia ex parte voventis non solvuntur per dicta supr. ergo non tantum vi priorum sponsalium, sed etiam vi hujus voti ei illicitum est matrimonium cum alia.

Sequitur. 2. cum, qui post sponsalia legitime contracta, & spe futuri matrimonij per mulieris deflorationem consummata, vovit Religionem ingredi, impediri à matrimonio contrahendo cum alia vi voti, non autem cum sponsa prima, nisi competenter satisfaciatur, alias enim sine hoc votum non valet ex dictis à n. 46.

Sequitur. 3. voto Religionis ingrediendae formaliter impediri matrimonium contrahendum, esto vovens post tale votum contrahat sponsalia de futuro, sponsa spe futuri matrimonij facta, defloretur. Dixi formaliter vi voti; nam ea sponsalia nulla sunt, ex n. 247. non tamen consequenter, si scilicet damnatur mulieri eà spe defloratae injustè, non posset aliter compensari, nisi eam ducendo, ex n. 247. manente tamen impedimento impediens matrimonium cum alijs. Nam respectu aliarum urget obligatio voti.

Sequitur. 4. post sponsalia rite contracta, voventem ingredi religionem contracto, sed non consummato matrimonio, non contrahere impedimentum impediens matrimonium cum sua sponsa; quia tale votum non valet ex n. 48. & seq. Excipe, nisi superveniat alia causa, vi cuius licitè non possit religionis ingressum omittere, de quo in supra dictis.

Sequitur. 5. votum ingrediendae religionis, conceptum independentè ab alia obligatione praecedente vel subsequente, praestare voventi impedimentum impediens matrimonium ita, ut eo stante cum nulla licitè conjugium inire valeat ex num. 1962. quamvis teneat, si nihilominus contrahat, ex n. eod.

Sequi-